

DKK's HD-indeks og generel røntgenstatistik fra 2021

HD-indekset er et redskab, som DKK stiller til rådighed for opdrættere af i alt 19 forskellige racer. Ved at bruge HD-indekset som supplement til viden om en hunds egen HD-status får man en bedre fornemmelse af, hvordan hunden kan bidrage til racen i forhold til hofte sundhed. Bliv klogere på indekset i denne artikel, der er en opdatering af en artikel, der blev bragt i HUNDEN i september 2011. I artiklen bringes også en oversigt over alle de røntgenresultater, DKK har registreret i 2021. DKK registrerer resultater for hofteledsdysplasi (HD), albueledsdysplasi (AD) samt osteochondrose i skulderen (OCD)

TEKST: HELLE FRIIS PROSCHOWSKY, DYRLÆGE, PH.D. OG SPECIALKONSULENT I DKK

HD – eller hofteledsdysplasi – er en tilstand, hvor lårbenshoved og hofteskål ikke passer helt sammen. Der er tale om en unormal udvikling af hofteleddets knogler og om varierende grader af løshed i leddet. Hunde fødes ikke med HD, men løshed i leddene kan ses allerede fra 2-4 måneders alderen. Den unormale bevægelighed i leddet fører til overbelastning, og med tiden opstår der forandringer i knoglevævet. Disse forandringer kan ses på et røntgenbillede, som bruges til at placere hunden i en af de 5 HD-klasser (A-E), hvor A er bedst, og E er dårligst. Der er i dag ikke tvivl om, at HD er en arvelig lidelse, og at HD har det, der hedder polygen nedarvning. Det betyder, at der er mange gener involveret i udviklingen af HD. Man ved ikke præcist, hvilke gener det drejer sig om, men det er sandsynligvis gener med betydning for kvaliteten af ledbrusk og ledbånd, samt gener med betydning for foderoptagelse og væksthastighed.

HVAD ER HERITABILITET – OG HVAD ER DET IKKE

Det er kombinationen af disponerende gener og disponerende miljøfaktorer hos den enkelte hund, der afgør, om hunden udvikler HD. En hund med mange HD-disponerende gener vil være i risikozonen for at udvikle HD, hvis den udsættes for bare få disponerende miljøfaktorer. Omvendt vil en hund med meget få HD-disponerende gener være temmelig robust over for "dårligt miljø". Mange polygene egenskaber skyldes altså ikke generne alene, og det er derfor, man også kan kalde dem "multifaktorielle". Som opdrætter er det naturligvis interessant at vide, hvor meget af en given egenskab, der skyldes gener, og hvor meget, der skyldes miljø. Det er jo kun generne, der bliver givet videre til næste generation. Derfor kan man beregne arvbarheden af polygene egenskaber. For HD er arvbarheden – eller heritabiliteten – ca. 25%. Det svarer – lidt forenklet – til, at 25% af den forskel i hofte sundhed, man kan måle fra den bedste til den dårligste, skyldes generne. Det er altså et mål, der beregnes for en population eller en race – ikke for en enkelt hund. Se mere om, hvad heritabilitet er – og hvad det *ikke* er – i boks 1. >

BOKS 1

Heritabilitet

Definitionen på arvbarhed – eller heritabilitet – er:
"Den del af den fænotypiske variation, der skyldes arv".

Fænotypen: Det, vi umiddelbart kan se eller måle på en hund – f.eks. farve, højde eller HD-status

Genotypen: Hundens genetiske sammenhæng, der kan være helt eller delvist skjult. Hunde kan f.eks. være skjulte bærere af egenskaber, der ikke kommer til udtryk pga. genernes dominansforhold.

Når man beregner arvbarheden for f.eks. højde hos mennesker, er det ret enkelt at måle den fænotypiske variation. Det er jo bare forskellen målt i centimeter fra den laveste til den højeste person i en bestemt population. Det er ikke helt så enkelt med HD, men lidt forenklet kan man sige at:

Når HD har en arvbarhed på 25%, betyder det at:

- 25% af forskellen på den bedste og den dårligste hund i racen kan tilskrives generne.

Og lige så vigtigt: Det betyder ikke at:

- 25% af de HD-tilfælde, vi ser i en race, skyldes gener – resten skyldes udelukkende miljøet.
- HD hos den enkelte hund vil altid være fordelt som 25% genetik og 75% miljø.
- Forekomsten af HD i populationen er 25%.

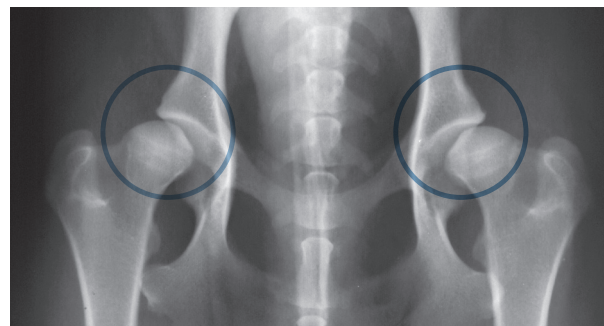
POLYGENE EGENSKABER KAN VÆRE FRUSTRERENDE

Som opdrætter kan det ind imellem være en frustrerende opgave at ændre på egenskaber, der har polygen nedarvning. Fordi egenskaberne både er påvirkede af gener og miljø, kan det være svært at udpege de bedste avlsdyr. Når du f.eks. står med en hund, der har en let grad af HD, er det så generne eller miljøet, der bærer den største del af skylden? Er det forsvarligt at bruge hunden i avl, eller bør du lade være? Her er det vigtigt at vide, at det ikke er et spørgsmål om "enten eller", for der er altid tale om en kombination af arv og miljø. Sagt med andre ord: En hund udvikler ikke HD alene, fordi den f.eks. har gået på trapper. Det er mængden af disponerende gener i samspil med et mere eller mindre gunstigt miljø, der afgør, om den får HD, men den præcise fordeling hos den enkelte hund er umulig at fastslå i detaljer. Der findes heldigvis et avlsredskab, der kan hjælpe opdrætterne på vej, og det hedder et avlsindeks eller på engelsk en "Estimated Breeding Value" eller EBV. Når man "estimerer" noget indenfor statistikken, så forsøger man at beregne en ukendt størrelse ud fra nogle givne data. Ved at estimere en avlsværdi for en hund, forsøger man at forudsige, hvordan afkommet efter denne vil blive i forhold til racens gennemsnit. Om afkommet kan forventes at blive bedre end gennemsnittet – eller det modsatte. Man får dermed en viden om hundens værdi som avlsdyr, der ikke begrænser sig til hundens egen status, men også inddrager viden om dens slægtninge og om den race, hunden tilhører.

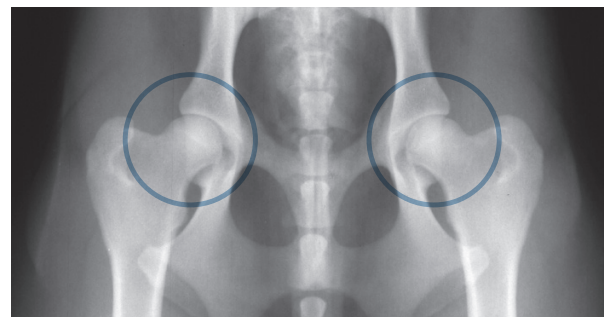
ER FÆNOTYPEN ET GODT UDTRYK FOR GENOTYPEN?

Fænotypen betegner det, man umiddelbart kan måle eller se på en hund. Det kan f.eks. være hundens højde, farve eller dens HD-status. Genotypen betegner derimod den genetiske sammensætning af hunden – og den kan man hverken se eller måle. Det er muligt at DNA-teste for visse sygdomsgener, men en specifik bestemmelse af f.eks. alle de gener, der disponerer for HD, er endnu ikke mulig. Der har ganske vist været enkelte firmaer fremme med DNA-tests for HD, og DKK har støttet et speciale, der validerede én af dem. Resultatet blev, at testen ikke kunne anbefales til brug i Danmark. Specialet hed "Validering af DNA-test for HD hos labrador" og blev skrevet af Anna Bank og Anna Ström i 2016. Det kan findes i sin helhed på DKK's hjemmeside under Rådgivning/Sundhed og Sygdom/Specialer og Projekter.

Da det er generne, der afgør, hvilke afkom hunden kan få, er vi selvfølgelig interesseret i at få så klart et billede af genotypen som muligt. For egenskaber med høj arvbarhed er fænotypen et meget godt mål for genotypen. En hunds skulderhøjde er et eksempel på en polygen egenskab med høj arvbarhed. Vælger man en høj avlshund, er der stor sandsynlighed for, at afkommet også vil blive højt. Fænotypen – det vi kan måle – hænger altså godt sammen med genotypen, så når vi ser en høj hund, kan vi godt regne med, at den har mange gener, der disponerer for et højt skuldermål. HD har kun en middelhøj arvbarhed, og så er sammenhængen ikke nær så entydig. Overordnet set vil der altid være større sandsynlighed for at få HD-frit afkom, hvis forældrene er HD-fri. Men der er ikke en 1:1 sammenhæng – to HD-fri hunde kan godt

Svær HD (grad E) hos en 20 måneder gammel boxer.

HD-fri labrador hanhund på 14 måneder (grad A).

Enkelte firmaer har annonceret med DNA-tests for HD, og DKK har støttet et speciale, der validerede en af dem. Resultatet blev, at testen ikke kunne anbefales til brug i Danmark.
Foto: Wiegaarden/Tine Luther

BOKS 2

Følgende racer får beregnet HD indeks:

- Berner sennen
- Breton
- Border collie
- Boxer
- Broholmer
- Cocker spaniel
- Collie
- Eurasier
- Flat coated retriever
- Gammel dansk hønsehund
- Golden retriever
- Islandsk fårehund
- Kleiner münsterländer
- Labrador retriever
- Newfoundland
- Nova scotia duck tolling retriever
- Rottweiler
- Ruhåret hønsehund
- Schæferhund

Ruhåret hønsehund er en af de racer, der får beregnet HD-indeks hos SEGES Innovation.
Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen

få afkom med HD - og omvendt. Hundens fænotype er altså i denne sammenhæng ikke altid et direkte udtryk for dens genetiske sammensætning, og det er lige præcis her, indeksberegning er en fordel.

BAGGRUNDEN FOR INDEKSBEREGNING

Den bedste måde at forøge sin viden om hundens genotype på er ved at inddrage informationer fra hundens slægtninge. Det er denne kendsgerning, der er baggrunden for al indeksberegning. I litteraturen kaldes indekset ofte for en "forventet avlsværdi", så det er altså et tal, der siger noget om dyrets værdi i relation til avl – men det siger ikke nødvendigvis så meget om avlsdyret selv. Det gælder for eksempel for tyren, der har en forventet avlsværdi for mælkeydelse. Han kan – i sagens natur – ikke selv have nogen mælkeydelse, men det kan hans hunlige slægtninge. Det er data fra disse slægtninge, der bliver brugt til at beregne, hvor meget mælk man kan forvente at få hos tyrens fremtidige døtre. For at vurdere en tyrs – eller en hunds – forventede bidrag til populationen beregner man først populationens gennemsnit. Det gør man for at vurdere, om det individuelle avlsdyrs bidrag kan forventes at være bedre eller dårligere end gennemsnittet. Det er relativt nemt at beregne gennemsnittet af alle danske malkekøpers mælkeydelse i liter. Når vi taler om HD, kræver det lidt omveje.

BEREGNING AF INDEKS

Det er som bekendt ikke muligt at tage gennemsnittet af f.eks. HD-status A og B. Derfor får hundene en talværdi i stedet for de bogstaver, der normalt benyttes til at angive HD-status (status A = 1, B = 2 osv.). Når alle hunde i en race, der har en HD-status, har fået tildelt en talværdi, kan man beregne racens gennemsnit, som er centralt tal for anvendelsen af HD-indeks. Når gennemsnittet for racen er beregnet, bliver det, rent matematisk, sat til værdien 100. I beregningen af gennemsnittet indgår alle danskbedømte hunde mellem 1 og 11 år. På den måde sik-

“Det kræver en vis mængde data at beregne et korrekt gennemsnit for racen, og det er jo særdeles vigtigt, da alle hundes individuelle indeks bliver sat i relation til dette gennemsnit.”

rer man, at 100 altid er et udtryk for de levende hundes gennemsnit. Herefter beregnes de enkelte hundes indekstal ud fra en model, der hedder BLUP (Best Linear Unbiased Prediction). Det vil føre for vidt at beskrive modellen i detaljer her, men de grundlæggende data, der puttes ind i modellen, er hundens egen HD-status samt alle de fotograferede slægtninges status. Fjernere slægtninge tillægges ikke så meget vægt som nære slægtninge – i formlen er det reguleret ved hjælp af slægtskabskoefficienten. Ud over HD-status registreres en række forskellige andre oplysninger, som har betydning, og som kan benyttes til forskellige former for korrektioner. Det er f.eks. hundens køn og dens alder ved fotografering. Racernes gennemsnit – og alle de individuelle hundes HD-indeks – beregnes og opdateres en gang om måneden på hundeweb.

Det kræver en vis mængde data at beregne et korrekt gennemsnit for racen, og det er jo særdeles vigtigt, da alle hundes individuelle indeks bliver sat i relation til dette gennemsnit (altså om en hund er bedre eller dårligere end gennemsnittet). Derfor er det kun racer, der registrerer mere end 50 nye HD-resultater i DKK's database per år, der får beregnet indeks. I boks 2 er der en oversigt over de 19 racer, der er >

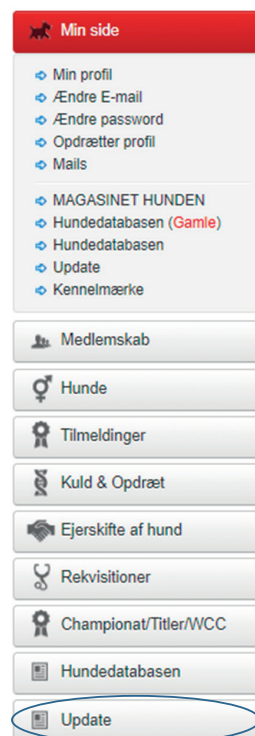

Kuldsøskende vil ikke nødvendigvis få samme HD-indeks. Det afhænger bl.a. af deres køn og af deres alder, når de bliver røntgenfotograferet for HD. Foto: Wiegaarden/Erik Petersen

med i indeksprogrammet. Det er vigtigt at pointere, at det ikke er en automatisk proces, der afgør, om en race kommer med i indeksberegningen eller ej. En race, der på det tidspunkt, hvor den kom med i indeksberegningen, havde 50 årlige fotograferinger, men hvor antallet af HD-fotograferinger senere falder, bliver altså ikke automatisk pillet af. Omvendt gælder det samme: Nye racer kommer ikke automatisk på, hvis antallet af årlige HD-billeder stiger til over 50. Hvis en ny race skal på, vil det som oftest ske i dialog med racens specialklub og med SEGES, der beregner DKK's indeks.

HVEM BEREGNER DKK'S INDEKS?

I 2010 indgik DKK et samarbejde med SEGES Innovation om at beregne HD-indeks for os. Før den tid blev indekset beregnet ud fra en mere simpel model, som DKK selv stod for i samarbejde med KU/SUND. SEGES hed tidligere Videnscenter for Landbrug og er en organisation, der bl.a. tilbyder rådgivning til landmænd samt forskellige konsulentytelser indenfor de fagområder, de er specialister på. Selve beregningen af avlsværdier eller indeks har sin rod i landbruget, og SEGES råder over avancerede programmer, software og ekspertise indenfor netop dette område. Derfor var det et naturligt valg, da DKK gerne ville opgradere indeksberegningen. SEGES er i øvrigt latin og bruges i betydningen kornmark, majs, afgrøde eller vækst. Hver måned sender DKK's IT-afdeling en fil med HD-resultater til SEGES Innovation, og lige omkring den første modtager vi en fil retur med nye beregnede indeks, der bliver indlæst i

Du kan selv trække statistikker over din races sundhedsresultater fra hundeweb.

DKK's database, hundeweb. Her kan man som medlem slå de enkelte DKK-hunde op og se, hvad deres HD-indeks er. Ud over selve indekstallet, vises også et sikkerhedstal. Det siger noget om, hvor sikkert indekstallet er bestemt. Jo flere familiemedlemmer til den enkelte hund, der indgår i beregningen med en status, jo højere bliver tallet. Sikkerhedstallet ligger mellem 0 og 1, og det er optimalt, hvis tallet kommer op over 0,60-0,70.

KORREKTION FOR KØN

Den nye model, der blev indført i 2010, indeholder nogle muligheder for at gøre indeksberegningerne endnu bedre. Dette indebærer bl.a., at programmet kan beregne, om det vil være hensigtsmæssigt at medtage forskellige korrektioner, herunder køn. I nogle racer har det vist sig, at hanner og tæver ikke har lige stor risiko for at få HD. Indeksmodellen kan derfor medtage køn som en "risikofaktor". I de racer, hvor hanners HD-risiko er større end tævers, kan der opstå den paradoksale situation, at en han har højere indekstal end en tæve fra samme kuld, selvom hundene er fotograferet samme dag, med samme HD-status (f.eks. A), og ingen af dem har fotograferede afkom, der kan påvirke deres indeks. Forskellen er ikke stor – hanhunden kan f.eks. få indeks 110, mens tæven kun har 109. Lidt forenklet kan man forklare det sådan, at hannens indeks er blevet "opjusteret" lidt, fordi han har status A på trods af, at han er en hanhund. Det samme vil selvfølgelig være gældende for tæver i de racer, hvor det er tæverne, der har størst risiko for at udvikle HD.

ALDESKORREKTION

Modellen indeholder også en korrektion for alder, fordi man kan se det som en risikofaktor at blive HD-fotograferet sent i livet. De fleste hunde bliver fotograferet, når de er 12 måneder gamle (i nogle racer er minimusalderen dog 18 måneder), men der er også hunde, der først bliver fotograferet, når de er ældre. Noget af det, der bedømmes på et HD-foto, er slidgigtforandringer, og dem vil der typisk være flere af, jo ældre hunden er. Derfor vil to kuldsøskende af samme køn, der f.eks. begge har B-hofte, kunne have forskellige indeks, hvis den ene er fotograferet 12 måneder gammel og den anden ved 24 måneders alderen. Den hund, der får en B-status i en alder af 24 måneder, vil have et lidt højere indeks, fordi den bliver opjusteret på samme måde som hanhunden i eksemplet ovenfor. Den får altså en lille "bonus", fordi man erkender, at den har haft større risiko for at udvikle tegn på HD sammenlignet med den hund, der blev fotograferet ved 12 måneder. Hvis de nævnte to kuldsøskende har været brugt i avl og har afkom, der er HD-fotograferede, vil deres indeks naturligvis kunne variere mere, alt efter deres afkoms HD-status. HD-indekset er jo dynamisk og vil i princippet kunne ændre sig gennem hele hundens liv. Ændringerne kan ske, når der kommer nye fotograferede familiemedlemmer ind i databasen, men man skal også huske på, at racens gennemsnit kan ændre sig og gøre, at de enkelte individers indeks forrykkes.

“Har man en tæve med et indeks under gennemsnittet, men som i øvrigt har nogle egenskaber, der gør, at man gerne vil trække et kuld på hende, anbefales det, at man finder en hanhund med et højt indeks.”

KORREKTION FOR AVLSPARTNER

Indekset kan også korrigerer for avlspartnerens kvalitet. Antag f.eks., at der i en race findes to hanhunde, begge med HD-status A. Den ene har fået afkom med overvejende gode hofte, mens den anden har fået dårligere afkom. Det vil selvfølgelig afspejle sig i de to hanhundes indeks – men det er også nødvendigt at tage højde for mødrene til de to hanhundes afkom – de har jo bidraget med halvdelen af arvematerialet til afkommet. Hvis nu den ene hanhund har parret tæver af væsentlig bedre kvalitet end den anden, så har det naturligvis haft en betydning for kvaliteten af afkommet i forhold til HD. Den situation kan indeksmodellen også håndtere, idet den hanhund, der har været parret med tæver under gennemsnittet, opjusteres lidt som compensation. Omvendt vil hanner, der udelukkende har parret tæver med meget højt indeks, blive nedjusteret lidt – hanhunden alene kan ikke få æren for alle de gode afkom! Det skal understreges, at op og nedjusteringen gælder for begge køn. Beregning af korrektion for avlspartner er vigtig, ikke mindst for de racer, der har en ➤

1/2 ann

SEGES Innovation beregner og også rygindeks for gravhunde. Dette indeks er baseret på antallet af forkalkninger i de små stødabsorberende disks, der ligger imellem ryghvirvlerne. Foto: Wiegaarden/Jørgen Bak Rasmussen

avlsanbefaling baseret på indeks. Anbefalingen vil typisk være, at gennemsnittet af forældredyrenes indeks på parringstidspunktet skal være 100 eller derover. Har man en tæve med et indeks under gennemsnittet, men som i øvrigt har nogle egenskaber, der gør, at man gerne vil trække et kuld på hende, anbefales det, at man finder en hanhund med et højt indeks. Uden korrektionsberegningen kunne hanhundeejeren måske være nervøs for, at sådan en parring ville trække hanhundens indeks ned. Med korrektionsberegningen behøver ejeren af en hanhund med et indeks på 120 ikke være bange for at lade den parre en tæve med indeks 90 – hvis hun i øvrigt er en god og sund repræsentant for racen. I den fremtidige beregning af hanhundens indeks vil der blive taget højde for, at hans avlspartner havde et indeks, der var lavere end gennemsnittet.

UDENLANDSKE HUNDE

Når man skal beregne avlsindeks, er der flere modeller for, hvordan udenlandske hunde skal håndteres. Eksperterne hos SEGES Innovation foreslog først, at de udenlandske avlspartnere ikke fik tildelt et indeks, før deres afkom fik en dansk HD-status. Denne fremgangsmåde er nok fagligt set den mest korrekte – men den kunne risikere at spænde ben for en del af den udveksling af avlsmateriale fra

BOKS 3

Statistik over røntgenfotograferinger for hofteledsdysplasi (HD), albueledsdysplasi (AD) og osterochondrose i skulderen (OCD) 2021. Omfotograferinger dækker den situation, hvor bedømmerne på KU/SUND afviser at bedømme et billede pga. dårlig billedkvalitet eller forkert positionering af hunden i forhold til FCI's HD-protokol.

HD-fotograferinger i 2021

HD-STATUS	ANTAL	%
A	2.090	49,4
B	1.039	24,6
C	729	17,3
D	297	7,0
E	72	1,7
Total m. status	4227	100
Omfotograferinger	183	
Samlet	4410	

AD-fotograferinger

AD-STATUS	ANTAL	%
0	2.987	87,3
1	240	7,0
2	132	3,9
3	63	1,8
Total m. status	3.422	100
Omfotograferinger	37	
Samlet	3.459	

OCD-fotograferinger

OCD-STATUS	ANTAL	%
FRI	1.700	97,3
PÅVIST	47	2,7
Total m. status	1.747	100
Omfotograferinger	9	
Samlet	1.756	

udlandet, som vi er så interesserede i. Derfor har DKK besluttet, at udenlandske hunde skal kunne indgå i indeksberegningen, hvis vi både har registreret deres fødselsdato og datoen for HD-fotograferingen. Når man f.eks. benytter en udenlandsk hanhund til en parring, vil den blive registreret i DKK's system med sin egen og sine slægtninges HD-status. Den udenlandske hanhund vil herefter få beregnet et HD-indeks, og dens families statusoplysninger vil bidrage til beregningen af afkommets indeks. Den indgår altså på lige fod med danske hunde, men det, at den er udenlandsk, bliver registreret og indgår som en faktor i modellen. Det vil herefter være muligt at korrigere indekset, hvis det viser sig, at HD-resultater fra udlandet ikke

giver det forventede resultat hos afkommet. Viser det sig f.eks., at en hund med en A-status fra Tyskland ikke giver lige så gode afkom som en gennemsnitlig A-status hund fra Danmark, vil de tyske hunde få reguleret deres indeks lidt ned. Det omvendte vil være tilfældet, hvis udenlandske hunde giver bedre resultater end de danske. Det er vigtigt at understrege, at alle de korrektioner, der foretages af modellen, er baseret på beregninger. Det er altså ikke udtryk for, at DKK eller SEGES har truffet et "valg" i forhold til betydningen af køn, alder eller udenlandsk HD-status. Men den software, der bruges til beregning af HD-indeks, kan analysere de enkelte faktoreres betydning og korrigere det endelige resultat.

ANDRE UDENLANDSKE SLÆGTNINGE KAN OGSÅ INDDRAGES

Man kan i princippet få registreret så mange udenlandske slægtninge, som man har lyst til. Hvis man eksempelvis importerer en voksen hanhund, som allerede har afkom i det land, den kommer fra, kan disse hvalpe og deres HD-resultater blive registreret i Danmark og vil herefter indgå i hanhundens indeksberegning. Denne ordning har dog en væsentlig ulempe: Det er svært at forestille sig, at den nye ejer af hanhundens vil betale for at få registreret afkom med dårlig HD-status. Der er stor risiko for, at det kun er de gode resultater, der kommer ind i DKK's system, og dermed kan hanhundens indeks blive kunstigt forhøjet. DKK har derfor besluttet, at hvis man ønsker at inddrage data fra f.eks. afkom i udlandet, skal det være "alt eller intet". Altså enten skal alle hundens HD-fotograferede afkom med i beregningen – eller også skal ingen med. Det er gratis at få registreret udenlandske hunde med HD-status C, D og E.

INDEKS FOR ANDRE EGENSKABER

Ud over HD-indekset beregner SEGES Innovation også rygindeks for gravhunde. Dette indeks er baseret på antallet af forkalkninger i de små stødabsorberende disks, der ligger imellem ryghvirvlerne. Forkalkningerne er tegn på en særlig form for degeneration, der ses i ryggen hos såkaldt chondrodystrofe racer (racer med korte ben som f.eks. gravhund, basset, coton de tulear). Hunde med mange forkalkninger har større risiko for at udvikle diskusprolaps. I nogle af vores nordiske nabolande beregnes der også indeks for AD (albueledsdysplasi), og i Sverige er man gået i gang med at beregne mentalindeks, baseret på data fra mentalbeskrivelser. Det er forbundet med en del udgifter at igangsætte beregning af indeks for nye egenskaber, og på nuværende tidspunkt har DKK ikke planer om at udvide med flere typer af indeks.

STATISTIK FOR 2021

I boks 3 findes en samlet oversigt over antallet af HD-, AD- og OCD-fotograferinger for hele 2021. Hvis du ønsker at se på data for din egen race, er det muligt at trække statistikker ud fra hundeweb via den funktion, der hedder "update". Du finder den som den nederste fane, når du er inde på "Min side" på hundeweb. Boks 4 opsummerer resultaterne fra de HD- og AD-sager, der er blevet afgjort i Nordisk Appellinstans. 🐾

BOKS 4

ANKESAGER I NORDISK APPELINSTANS

Hvis man som hundeejer er utilfreds med en røntgenbedømmelse, er det muligt at anke sagen til Nordisk Appellinstans, som udgøres af de nordiske kennelklubbers bedømmere. Ved bedømmelse af danske ankesager medvirker de danske bedømmere ikke. Der opkræves et gebyr for anken, som returneres, hvis hunden ændrer status fra HD-påvist til HD-fri (det vil sige fra en HD-status C, D eller E, som er påvist, til en HD-status A eller B, som er fri. For AD returneres gebyret, hvis hunden går fra en AD-status 1, 2 eller 3, som er påvist til en AD-status 0, som er fri, og for OCD får man gebyret retur, hvis hundens OCD-status ændres fra påvist til fri. Ved bedømmelser i Nordisk Appellinstans indgår det samlede billedmateriale, hvis hunden er fotograferet mere end en gang, men bedømmerne kender ikke resultatet af de tidligere bedømmelser. Hvis en hunds status er blevet fastlagt i Nordisk Appellinstans, udelukker det fra videre genbedømmelser af hunden.

Statistik over danske sager afgjort i Nordisk Appellinstans i 2021

Ankesager vedrørende HD

Resultat	Antal
Hunde med identisk status fra danske bedømmere og Nordisk Appellinstans	10
Hunde, der ændrede status på enten højre eller venstre hofte, men endte med samme slutstatus (f.eks. B/C = C, der ændres til C/C = C) ¹	6
Hunde med bedre status fra Nordisk Appellinstans ²	4
Hunde med værre status fra Nordisk Appellinstans	0
Hunde, der er fotograferet flere gange i DKK ³	2
I alt	22

- 1: I alle seks tilfælde var bedømmelsen fra Nordiske Appellinstans dårligere end bedømmelsen fra KU/SUND på den hofte, der ændrede status.
- 2: To af hundene gik fra HD-påvist (status C) til HD-fri (status B). De to andre gik fra status D til status C.
- 3: For hunde, der er blevet genfotograferet og derfor har mere end en status registreret i DKK, er det vanskeligt at angive, om status er blevet bedre eller dårligere i Nordisk Appellinstans. Den endelige status kan jo f.eks. være bedre end det første og dårligere end det andet resultat. For de to hunde i tabellen havde den ene hund status C/D = D og C/B = C i DKK, som blev fastlagt til C/C = C i Nordisk appellinstans. Den anden havde D/D = D og E/E = E i DKK, som blev fastlagt til D/D.

Ankesager vedrørende AD

Resultat	Antal
Hunde med identisk status fra danske bedømmere og Nordisk appellinstans	3
Hunde, der ændrede status på enten højre eller venstre albue, men endte med samme slutstatus (f.eks. 1/2 = 2, der ændres til 2/2 = 2) ¹	1
Hunde med bedre status fra Nordisk appellinstans ²	2
Hunde med værre status fra Nordisk appellinstans	0
I alt	6

- 1: Hunden her fik bedre status fra Nordisk appellinstans på den albue, der ændrede status.

DER VAR INGEN ANKESAGER VEDRØRENDE OCD I 2021.